

Arrest

nr. 313 604 van 27 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 9 juli 2021, dient op 16 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 6 augustus 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker een eerste keer gehoord wordt op 28 augustus 2023 en een tweede keer op 16 januari 2024.

1.3. Op 30 april 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 2 mei 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Gabooye (Madhibaan) te behoren. U verklaart geboren te zijn op 2 januari 1965 in de stad Las Khorey in de regio Sanaag gelegen op de grens van Somaliland en Puntland.

Toen u 14 jaar oud was begon u te werken in de visfabriek van Las Khorey. U werd er door de Russen opgeleid tot mecaniciens. U werkte daar tot in 1991. In 1991 opende u samen met uw twee broers, [A.] en [M.], een garage. Daarnaast bleef u ook werken in andere fabrieken als mecaniciens. Op het moment dat Al-Shabaab aankwam in uw regio vestigden er zich ook de administraties van Somaliland en Puntland en begonnen jullie met het repareren van auto's van overheidspersoneel.

Begin maart 2012 werden u en uw broer [A.] 's ochtends opgebeld door leden van Al-Shabaab. Ze zeiden dat jullie spionnen waren voor de overheid en jullie werk meteen moesten stopzetten. Enkele uren later werd er een auto binnengebracht in jullie garage. Er werd jullie gezegd dat de auto op vraag van de generaal gerepareerd moest worden. Jullie begonnen aan de reparatie toen uw broer een vlag van Al-Shabaab zag liggen in de kofferbak. Plots hoorden jullie geweerschoten en werden u en uw broer neergeschoten. Hierbij kwam uw broer [A.] te overlijden en werd u voor dood achtergelaten. Uw broer [M.] bracht u naar het platteland van Ceel Buh, waar uw neef woonde. U veranderde uw naam en begon te werken als veehouder. In maart 2021 besloot u om terug te keren naar Las Macan. Op 15 april 2021, toen u gaan vissen was, kwamen er leden van Al-Shabaab naar uw huis omdat ze op zoek waren naar uw dochter [F.]. Zij werd namelijk door Al-Shabaab veroordeeld tot steniging omdat ze buitenechtelijke kinderen had. Op dat moment kwam Al-Shabaab ook te weten dat u helemaal niet dood was. U werd opgebeld door hen via de telefoon van uw echtgenote. Ze zeiden u dat u de volgende dag uw dochter moest overleveren aan hen. U zei dat u op zee was en dat dit niet mogelijk was. U vroeg 15 dagen uitstel. U bracht uw broer, [M.], op de hoogte van het telefoontje dat u had ontvangen van Al-Shabaab. Hij adviseerde u om te vluchten naar Bosaso. Van Bosaso reisde u naar uw zus in Galkayo. Vervolgens verliet u op 24 mei 2021 Somalië. U reisde via Djibouti en Nairobi naar België. U kwam aan in België op 9 juli 2021 en diende op 16 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

In de elfde maand van 2023 werd uw zoon [A.] benaderd door Al-Shabaab. Ze wilden via hem te weten komen waar u zich bevond. Hij werd hierbij fysiek aangevallen.

Tot slot verklaart u ook dat u gediscrimineerd omdat u tot de Gabooye behoort.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie voor van de eerste pagina van uw paspoort, vijf medische rapporten en een foto van uw zoon.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al-Shabaab of de Warsangeli-clan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bij het begin van het eerste persoonlijk onderhoud legt u twee medisch-psychologische attesten voor. Beide attesten werden opgemaakt op 11 januari 2024. Het eerste attest werd opgesteld door dokter Elly Van Reusel en het tweede attest door Uroloog [J.G.]. Beiden attesten maken melding van klachten en aanwijzingen van post-traumatische stress. Aangaande deze attesten moet er echter opgemerkt worden dat ze niet zijn opgesteld door een psychiater of psycholoog. Bovendien werd er nergens verwezen naar een objectief gevoerd medisch wetenschappelijk onderzoek waaruit uw psychische problematiek kon worden afgeleid. U zowel bij het begin van het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het met u gaat antwoordt u dat het goed met u gaat (CGVS I, p. 3 en CGVS II, p. 3). Verder verklaart u dat u medicatie neemt. U gevraagd of de medicatie invloed kan hebben op het verloop van het persoonlijk onderhoud antwoordt u dat u emotioneel kan worden maar dat u het interview kan afleggen (CGVS I, p. 5). Tot slot werd u er zowel bij het begin van het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud op gewezen dat indien u nood hebt aan een pauze u dit mag aangeven (CGVS I, p. 3 en CGVS II, p. 3).

Rekening houdend met de door u voorgelegde attesten kunnen er echter geen elementen vastgesteld worden die een normale deelname aan de procedure zouden verhinderd hebben.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Een eerste element dat afbreuk doet aan de algemene geloofwaardigheid van de door u geschetste problemen met Al-Shabaab is de vaststelling dat Al-Shabaab slechts in beperkte mate actief is in uw beweerde regio van herkomst. U gevraagd naar de aanwezigheid van Al-Shabaab in uw regio antwoordt u dat Al-Shabaab zich gevestigd had het Galgala-gebergte en dat hun leden zich heimelijk mengden tussen de burgers (CGVS I, p. 14; CGVS II, p. 10). Uit een onderzoek gepubliceerd in 2020 blijkt namelijk dat Al-Shabaab zich inderdaad gevestigd had in het Galgalageberge ten zuidwesten van Bosaso en ook in de kuststad Ceelaayo gelegen tussen Las Qoray [Las Khorey] en Bosaso. U gevraagd wanneer Al-Shabaab naar uw regio is gekomen, antwoordt dat het vermoedelijk in 2005 was maar dat u het zich niet goed meer kan herinneren. U stelt enkel dat op het moment dat Al-Shabaab kwam ook de administraties van Somaliland en Puntland kwamen (CGVS I, p.15; CGVS II, p. 10). Hoewel het CGVS niet ontkent dat er geheime agenten en informanten van Al-Shabaab aanwezig zijn in uw regio zijn ze er nooit in geslaagd om voet aan de grond te krijgen. Al-Shabaab is er in ieder geval nooit in geslaagd om territoriale controle te verwerven in Somaliland en heeft er sinds 2008 geen grote aanvallen meer uitgevoerd. De nationale inlichtingsdienst van Somaliland en de inlichtingenofficieren van het leger en de politie geven namelijk prioriteit aan inspanningen vanuit de gemeenschap om zo mogelijke aanvallen van Al-Shabaab af te weren. Het lijkt dan ook onwaarschijnlijk dat de door u geschetste gebeurtenissen in deze context zouden hebben plaatsgevonden.

Verder bent u er ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u weldegelijk samen met uw broers auto's van overheidspersoneel repareerde. U gevraagd wanneer u begonnen bent met uw werk voor de overheid geeft u het vage antwoord "sinds de komst van Al-Shabaab". U tot vijfmaal toe op verschillende wijze opnieuw gevraagd om dit te situeren in de tijd kan u zich het helemaal niet – zelfs niet bij benadering – herinneren (CGVS I, p. 15 en 16). U gevraagd welke werkafspraken er werden gemaakt tussen u en de overheid antwoordt u dat het contact en de betalingen verliepen via de commissaris. U gevraagd hoe u wist welke auto's toebehoorden aan overheidspersoneel antwoordt u dat de generaal u hiervan op de hoogte bracht. U gevraagd naar praktische afspraken verklaart u dat de auto's die gerepareerd moesten worden eerst tot aan uw huis, in Las Macan, gebracht werden om vervolgens te worden overgebracht naar de garage. Nadat het werk was uitgevoerd werd u door overheidspersoneel terug naar huis gebracht. Tevens voegt u er uitdrukkelijk aan toe dat u enkel 's nachts aan de auto's van de overheid werkte (CGVS I, p. 16 en 17). In het licht van deze verklaringen zou er redelijkerwijs kunnen verwacht worden dat jullie het verdacht vonden dat er plots een auto van de overheid 's ochtends rechtstreeks naar jullie garage werd gebracht. Dit was echter niet hoe uw samenwerking met de overheid verliep én bovendien hadden jullie die ochtend net een telefoontje ontvangen van Al-Shabaab met de boodschap dat jullie niet langer mochten samenwerken met de overheid. Het lijkt dan ook eerder onwaarschijnlijk dat jullie pas tot het besef zouden gekomen zijn dat de auto van Al-Shabaab was toen uw broer de vlag zag liggen in de kofferbak (CGVS I, p. 10). U geconfronteerd met deze bedenkingen wijzigt u plots uw eerdere verklaring en stelt dat jullie 's nachts enkel werkten aan auto's met wapens en overdag aan andere auto's van de overheid. De auto die werd binnengebracht in jullie garage die ochtend was van het merk Hadijo en leek op een auto waarmee ook gewone burgers reden (CGVS I, p. 17). Dit is echter geen afdoende verklaring. Aangezien het kernelementen betreft van uw asielrelaas kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hierover consistente verklaringen aflegt.

U verder gevraagd waar uw broer, [M.], was op het moment dat Al-Shabaab de garage binnenviel verklaart u dat hij op dat moment thuis was. Hij was oud en werkte niet vaak in de garage, legt u uit. Verder verklaart u ook dat hij ingenieur was en de leiding had over de garage. U gevraagd of hij nog problemen heeft gekend met Al-Shabaab na de dood van uw broer [A.] en nadat u gevlucht was naar Ceel Buh, in 2012, lijkt dit niet het geval te zijn. U verklaart dat hij tegen Al-Shabaab had gezegd dat zijn beide broers overleden waren en dat hij ze had begraven. Pas nadat Al-Shabaab in 2021 te weten kwam dat u nog in leven was en hij dus had gelogen over uw dood moest hij voor de rechtbank van Al-Shabaab verschijnen en werd hij ter dood veroordeeld (CGVS I, p.18). Deze verklaringen overtuigen echter evenmin. Ten eerste is het opmerkelijk dat Al-Shabaab enkel u en uw broer [A.] viseerde en niet uw broer [M.]. Hij had namelijk de leiding over de garage waardoor er redelijkerwijs kan verwacht worden dat Al-Shabaab hem er evengoed van zou verdenken een spion te zijn en van hem zou verwachten dat hij stappen ondernam om de samenwerking stop te zetten. Verder bent u er ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat uw broer zou zijn verschenen voor de Sharia-rechtbank van Al-Shabaab en ter dood veroordeeld werd. Zoals eerder vermeld heeft Al-Shabaab

geen territoriale controle in uw regio waardoor het hoogst onwaarschijnlijk lijkt dat er een Sharia-rechtbank was.

Voorts kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij de redenen van uw terugkeer naar Las Khorey in maart 2021. U verklaart dat u na de gebeurtenissen van maart 2012 besloot om uw naam te veranderen en ondergedoken te leven op het platteland van Ceel Buh, gelegen op 200 km van Las Khorey. Verder voegt u er nog aan toe dat uw neef daar ook woonde en dat u er voor geiten zorgde (CGVS I, p. 10 en 15). In maart 2021 was er echter sprake van een droogte, wat uw geiten fataal werd. In diezelfde periode kreeg u van uw broer, [M.], ook te horen dat de leider van Al-Shabaab zich in Mogadishu had overgegeven aan de Somalische overheid en hij adviseerde u om terug te keren naar Las Khorey (CGVS I, p. 10 en 18). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Eerst en vooral moet er vastgesteld worden dat uit de droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – blijkt dat uw regio in 2021 helemaal niet getroffen werd door een droogte. Bijkomend lijkt het ook onwaarschijnlijk dat uw broer u adviseerde om terug te keren omdat de leider van Al-Shabaab zich in Mogadishu zou hebben overgegeven. Aangezien Al-Shabaab geen voet aan de grond had in uw regio lijkt het onwaarschijnlijk dat dit een doorslaggevende gebeurtenis zou zijn geweest die uw beslissing om terug te keren naar Las Khorey zou hebben beïnvloed. Terzijde moet er ook op gewezen worden dat u bij de DVZ op 5 augustus 2021 verklaarde dat u altijd in Las Khorey woonde en geen melding maakte van een verblijf van bijna tien jaar in Ceel Buh (Verklaring DVZ, punt 10).

Daarnaast legt u ook geen geloofwaardige verklaringen af over de manier waarop Al-Shabaab u in 2021 terug op het spoor kwam. U verklaart namelijk dat Al-Shabaab bij u thuis langskwam omdat ze op zoek waren naar uw dochter [F.]. Via de telefoon van uw echtgenoot kreeg u de leden van Al-Shabaab aan de lijn. Ze vroegen u of uw naam "[S.M.]" was en u antwoordde bevestigend. U dacht namelijk dat u tegen een familielid sprak. Ze zeiden dat uw dochter was veroordeeld tot steniging omdat ze zwanger was van haar zevende buitenechtelijke kind en eisten dat u haar de volgende dag aan hen zou overleveren. U onderhandelde met Al-Shabaab en kreeg uiteindelijk een termijn van 15 dagen opgelegd. Na het telefoongesprek bracht u onmiddellijk uw broer [M.] op de hoogte. Jullie bedachten een plan opdat u zo snel mogelijk het land kon verlaten (CGVS I, p. 10). Deze verklaringen overtuigen evenmin. U bent er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat Al-Shabaab weldegelijk uw dochter wilde vervolgen. Zoals eerder vermeld lijkt het hoogste onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab een Shariarechtbank had in uw regio. Verder blijkt uit uw verklaringen dat het oudste kind van uw dochter op dat moment al 8 jaar oud was. Aangezien seksuele gemeenschap tussen een man en vrouw die ongehuwd zijn als een grote zonde wordt beschouwd binnen de Islam en streng bestraft wordt door Al-Shabaab kan er redelijkerwijs verwacht worden dat Al-Shabaab haar al eerder zouden vervolgd hebben indien ze dit hadden gewild. Terzijde moet er ook opgemerkt worden dat het zeer vreemd is dat uw dochter, nadat ze via "mensen" had gehoord dat ze zou gestenigd worden, drie van haar kinderen bij u brengt zonder enige uitleg en daarna verdwijnt. U verklaart namelijk dat u later vernomen hebt dat uw dochter in Ethiopië was en dat ze schrik had om het u te vertellen (CGVS I, p. 19). Rekening houdend met de gebeurtenissen die zich in 2012 hebben afgespeeld leek het van cruciaal belang te zijn dat Al-Shabaab u niet op het spoor kwam. Er kan dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat uw dochter minder impulsief gereageerd zou hebben en beter nagedacht zou hebben over de mogelijk verregaande gevolgen voor u van haar daden. Zelfs al moest ze snel het land verlaten kan er van haar verwacht worden dat ze haar ouders meer informatie zou hebben gegeven over de reden van haar vertrek zodat ook jullie de kans hadden om jullie voor te bereiden op een eventueel bezoek naar Al-Shabaab.

Tot slot bent u er ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat uw zoon [A.] in november 2023 werd benaderd door Al-Shabaab omdat ze via hem te weten wilden komen waar u zich bevond (CGVS II, p. 4). Aangaande deze verklaring moet er opgemerkt worden dat het opmerkelijk is Al-Shabaab tweeënhalf jaar na uw vertrek plots uw oudste zoon benadert. Als Al-Shabaab weldegelijk wilde te weten komen waar u was, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat ze uw familie al eerder onder druk zouden hebben gezet.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen met Al-Shabaab, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Aangaande de door u geschetste discriminatie omwille van uw behoren tot een minderheidsgroep moet er eerst en vooral opgemerkt worden dat u stelt dat dit niet de directe aanleiding was voor uw vertrek uit Somalië (CGVS I, p. 9 en 10). U gevraagd naar uw vrees bij terugkeer verklaart u dat u niet kan terugkeren naar Somalië omwille van uw problemen met Al-Shabaab (CGVS I, p. 20). U verklaart uitdrukkelijk dat indien u geen problemen had gekend met Al-Shabaab u Somalië nooit zou hebben verlaten (CGVS II, p. 13). Deze verklaringen doen echter ernstige vraagtekens rijzen aangaande de zwaarwichtigheid van de discriminatie die u als lid van de Gabooye zou hebben ervaren.

Hoewel het CGVS niet ontkent dat minderheidsgroepen lijden onder sociale segregatie, economische achterstelling en politieke manipulatie blijkt eveneens uit de geraadpleegde bronnen dat de Gabooye in uw regio positiever worden benaderd. De politieke situatie is aan het veranderen en ondertussen zijn de Gabooye politiek vertegenwoordigd. Gevraagd naar uw levensomstandigheden blijkt uit uw verklaringen dat u hebt leren lezen en schrijven, dat u altijd werk had en beschikte over een woning waar u samen met uw gezin woonde (CGVS I, p. 7, 8, 9, 10 en 17). U gevraagd of u over voldoende inkomsten beschikte om te voorzien in het levensonderhoud van uw gezinsleden antwoordt u bevestigend (CGVS II, p. 10). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen ook dat u (financieel) gesteund werd door een man die behoort tot de Warsangeli-clan. Hij stelde u namelijk een stuk landbouwgrond ter beschikking waarop u gewassen kon telen. Later verkocht hij ook het veld om met de opbrengst ervan uw reis naar Europa te financieren (CGVS II, p. 11 en 12). Tevens blijkt uit uw verklaringen ook dat niet al uw gezinsleden, die momenteel nog in Somalië verblijven, geconfronteerd worden met ernstige discriminatie, waardoor uw individuele situatie onderzocht moet worden (CGVS II, p. 5 en 6).

U gevraagd om te vertellen over de discriminatie die u hebt ervaren, antwoordt u dat het een oud probleem is. Het dateert al van in de tijd van uw overgrootvader en u kan het niet samenvatten (CGVS I, p. 10). U gevraagd naar manier waarop u werd gediscrimineerd verklaart u dat u "midgan" werd genoemd en andere slechte dingen (CGVS I, p. 14). U gevraagd naar de problemen die u kende omwille van de clan waartoe u behoort verklaart u dat u dagelijks problemen kende en dat u werd geslagen (CGVS I, p. 11 en CGVS II, p. 4). U gevraagd naar concrete voorbeelden vertelt u dat in 2002 klanten weigerde de factuur te betalen nadat u hun auto had gerepareerd. Ze sloegen u met een stuk metaal waarbij uw hand werd gebroken en reden vervolgens weg (CGVS I, p. 11; CGVS II, p. 4). Verder verklaart u dat leden van de Warsangeli-clan in 2007 een deel van de landbouwgrond die u bewerkte hadden afgenomen. Na bemiddeling van de eigenaar van gaven ze echter de grond terug (CGVS I, p. 11, CGVS II, p. 12). Tot slot verklaart u dat u in 2012 problemen kreeg toen een oude vrouw u vroeg om haar te helpen met het naar binnen dragen van zware spullen. Toen u terug naar buiten wandelde werd u bedreigd door haar zonen met een vuurwapen. Ze zeiden "jij Gabooye", ze boeiden u en hebben uw buik verbrand (CGVS I, p. 11; CGVS II, p. 4). U gevraagd naar nog meer voorbeelden antwoordt u enkel "ze sloegen mij. Het is ontelbaar". Deze verklaringen overtuigen echter niet. Aangezien u 56 jaar in Somalië hebt gewoond en verklaart dat u dagelijks problemen beweert te hebben gekend omwille van de clan waartoe u behoorde kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hierover uitgebreid zou kunnen vertellen. Bovendien dateert het laatste incident dat u ter sprake brengt reeds van negen jaar voor uw vertrek. U gevraagd om welke reden u Somalië niet eerder hebt verlaten omwille van de discriminatie antwoordt u dat u het land verlaten hebt omwille van uw problemen met Al-Shabaab. Als u geen problemen had gekend met Al-Shabaab had u Somalië niet verlaten, stelt u (CGVS II, p. 13). Bijgevolg moet er vastgesteld worden dat uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om als om gekwalificeerd te worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

U gevraagd naar uw vrees bij terugkeer aangaande de door u aangehaalde discriminatie antwoordt u dat u vreest gedood te worden door de mensen die u discrimineerden. U gevraagd naar de reden antwoordt u dat ze u zullen doden omdat u terugkeert uit het buitenland en dat ze vrezen dat u uw clanleden zou overtuigen om Somalië te verlaten omdat ze een beter leven kunnen hebben in het buitenland (CGVS II, p. 12). Deze verklaringen overtuigen evenmin. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nergens dat mensen die behoren tot de Gabooye bij terugkeer automatisch vervolgd worden. In zijn verslag voor 2019 meldde de USDOS dat de autoriteiten van Somaliland samenwerkten met de UNHCR en de Internationale Organisatie voor Migratie om bijstand te verlenen aan binnenlandse ontheemden, vluchtelingen, terugkerende vluchtelingen, asielzoekers, staatlozen en andere kwetsbare personen. Bovendien vermeldt het rapport ook dat de president van Somaliland een adviseur voor minderhedenproblemen in dienst had. Bijgevolg kan er geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent uw vrees te concretiseren waardoor deze voorsnog hypothetisch is.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie voor van de eerste pagina van uw paspoort. U gevraagd naar uw origineel paspoort verklaart u dat dit werd afgenomen door Afghanen in het opvangcentrum (CGVS I, p. 5). Verder verklaart u dat het paspoort had aangevraagd om een medische behandeling te volgen in, vermoedelijk, India maar dat uw visumaanvraag werd geweigerd (CGVS I, p. 6). Uw paspoort ondersteunt louter uw verklaringen aangaande uw identiteit én nationaliteit – elementen die niet ter discussie staan in deze beslissing.

Verder legt u ook vijf medische rapporten voor opgemaakt door verschillende dokters in België. De attesten vermelden dat er meerdere littekens zijn vastgesteld op een lichaam, dat uw rechter ringvinger werd geamputeerd, dat u een cataractoperatie hebt ondergaan aan uw linkeroog en last hebt van incontinentieproblemen. Verder staat er in de medische rapporten ook genoteerd dat u verklaart in Somalië in

2012 geraakt te zijn door vier kogels waaronder in uw rechterdijbeen ter hoogte van uw penis. Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u beschoten werd in uw been en dat u toen ook een vinger bent kwijtgeraakt (CGVS I, p. 6). Deze attesten vormen echter geen bewijs van de exacte omstandigheden waarin u de fysieke letsels zou hebben opgelopen. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Uit de attesten blijkt bovendien dat de artsen zich enkel gebaseerd hebben op uw verklaringen. U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met Al-Shabaab en u uitdrukkelijk gevraagd of het mogelijk is dat u de verwondingen in andere omstandigheden hebt opgelopen, blijft u vasthouden aan uw eerdere verklaringen. U verklaart dat u beschoten werd door Al-Shabaab en dat het ook Al-Shabaab was die uw zoon een messteek heeft gegeven (CGVS II, p. 12). Bijgevolg kunnen deze attesten niets wijzigen aan bovenstaande conclusies.

Tot slot legt u ook nog een foto voor van uw zoon. U gevraagd om welke reden u deze foto voorlegt antwoordt u dat u hiermee wil bewijzen dat uw zoon in november 2023 met een mes werd aangevallen door Al-Shabaab.

Ze wilden namelijk via hem te weten komen waar u bent (CGVS II, p. 3 en 4). Aangaande deze foto moet er vastgesteld worden dat de persoon op de foto onherkenbaar is en dat u hiermee niet bewijst dat de persoon op de foto weldegelijk uw zoon is. Daarnaast kan er onmogelijk uit de foto worden afgeleid in welke omstandigheden deze persoon zijn verwondingen heeft opgelopen. Bijgevolg kan deze foto evenmin iets wijzigen aan bovenstaande conclusies.

De door uw advocaat overgemaakt opmerkingen op de notities betreffen verduidelijking van uw eerder afgelegde verklaringen. Hierbij werd rekening gehouden bij het nemen van deze beslissing maar deze veranderen echter niets aan de conclusie ervan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Las Khorey gelegen in de regio Sanaag op de grens tussen Somaliland en Puntland, te worden beoordeeld.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Wel betwisten Somaliland en Puntland de controle over de (grens)regio's Sool en Sanaag, alsook over het gebied Cayn, deel van de regio Togdheer. In februari 2023 riepen leiders van de Dhulbahanteclan de betwiste regio's Sool, Sanaag en Cayn, uit tot de onafhankelijke deelstaat SSCKhaatumo bestuurd door de Somalische federale overheid, en vroegen de Somalilandse strijdkrachten zich terug te trekken uit het gebied. Hierop braken in de stad Las Anod, de hoofdstad van de regio Sool, gevechten uit tussen milities van de Dhulbahanteclan en veiligheidstroepen uit Somaliland. De situatie bleef gespannen met periodes van kalmte, afgewisseld door sporadische opflakkingen van het geweld in de stad, of in de buurt van de stad, maar niet meer in die intensiteit zoals in de maand februari 2023.

Wat betreft **Sanaag**, controleert Somaliland de westelijke delen van de regio en Puntland het oostelijke deel. De controle over het gebied dat aan de regio Bari in Puntland grenst, wordt betwist. Het aantal veiligheidsincidenten in Sanaag was in de periode van januari tot en met november 2023 laag, met name 15. ACLED noteert vooral battles in deze regio. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen verschillende clanmilities. In augustus 2023 braken er gevechten uit tussen de Sacad Yoonus-subclanmilitie en de Habar Jeclo Habo-subclanmilitie. Dit clanconflict hield drie dagen aan en kostte het leven aan minstens 18 militiestrijders. Al-Shabaab, die aanwezig is in het noordoostelijke deel van de regio Sanaag, claimde de verantwoordelijkheid voor vier geweldsincidenten. De groepering is in de regio ook betrokken bij goudmijnactiviteiten en heft lokale belastingen. In de verslagperiode klasseert ACLED vier incidenten onder de filter civilian targeting met in totaal vier burgerdoden. Het gaat over twee moorden in het kader van clanwraak, de onthoofding door al-Shabaab van een vermoedelijke khat-/mirahandelaar en de moord op een Ethiopische vluchteling door onbekenden.

De veiligheidssituatie in **Somaliland** is relatief stabiel. De drie regio's **Awdal**, **Wogooyi Galbeed** en **Togdheer**, met uitzondering van de stad Buhodle in Togdheer waar de controle wordt betwist tussen Puntland en Somaliland, staan onder volledige controle van de Somalilandse administratie en strijdkrachten. Ze behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers. In Awdal en Wogooyi Galbeed worden er tussen januari en november 2023 respectievelijk drie en vier veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED. Het geregistreerde geweld in de regio Togdheer schommelt in de verslagperiode tussen één en drie incidenten per maand (27 in het totaal). Het gaat voornamelijk om gevechten tussen Somalilandse veiligheidsdiensten en lokale clans enerzijds en tussen clans onderling anderzijds. Voor november 2023 noteert ACLED het hoogste aantal battles, namelijk 11. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en de Sool Sanaag Cayn (SSC)-militie rond Buhodle. ACLED noteert 54 dodelijke slachtoffers in de verslagperiode, waarvan 52 door battles. Er worden geen burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld. De dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk clanmilitieleden en soldaten van het Somalilandse leger.

Niettegenstaande **Puntland** de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt het gebied nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van veiligheid, zoals de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab en ISS en rivaliteit tussen clans en strijdkrachten. De regio Bari kent de meeste geweldsincidenten van Puntland. Het staatsbestuur en veiligheidsapparaat van Puntland heeft de volledige controle over de regio **Nugaal**. Tussen januari en november 2023 registreert ACLED 25 veiligheidsincidenten in de regio Nugaal, waaronder 15 onder de categorie battles. Dit zijn gevechten tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten onderling, tussen onbekenden en de Puntlandse politie en clanconflicten. ACLED noteert in totaal 40 van de 44 dodelijke slachtoffers in de regio Nugaal onder deze categorie, waaronder ook burgers. Wat violence against civilians betreft, noteert ACLED onder de 9 geregistreerde incidenten, onder andere schietincidenten door Puntlandse veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende schutters.

In de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023** worden de regio's **Sanaag**, **Awdal**, **Wogooyi Galbeed** en **Togdheer** en **Nugaal** bestempeld als regio's waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en

Nugal sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De informatie waarnaar verwezen wordt in de beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoeker betoogt dat hoewel Al-Shabaab er nooit in geslaagd is om de territoriale macht over te nemen, zij wel degelijk geheime agenten en informanten hadden. Al-Shabaab wilde volgens hem, zo verdoken mogelijk en waar mogelijk, inwoners bestraffen die als slaven van de overheid aanzien werden. Hij acht het niet bizar dat die groepering inwoners trachtte te vervolgen ook al hadden ze niet de macht.

Hij vervolgt dat hij het zich niet meer kan herinneren wanneer hij is begonnen als garagist omwille van de traumatische gebeurtenissen, zijn leeftijd en de periode die ertussen zit. Hij benadrukt dat de vermeende auto van de overheid, die binnenreed om gerepareerd te worden, leek op een passagiersauto van burgers en dat zij de boodschap hadden gekregen van een tussenpersoon dat het om een auto ging die op bevel van de generaal moest worden gerepareerd. Hij legt uit dat hij en zijn broer het niet bizar vonden dat dergelijke auto langskwam omdat ze in de middag ook auto's van de overheid repareerden die geen wapens bevatten. Hij meent dat hij getracht heeft dit te verduidelijken nadat de *protection officer* gerichtere vragen stelde en citeert hiervoor uit het NPO I, p. 16-17. Hij stelt te volharden in zijn verklaringen. Hij meent dat het hem niet kan worden verweten dat hij niet wist dat het om een auto van Al-Shabaab ging. Hij voegt nog toe dat ze pas nadat zijn broer de vlag opmerkte van Al-Shabaab, wisten dat het om een auto van hen ging, maar dat het toen al te laat was en zijn broer kwam te overlijden.

Vervolgens citeert hij uit NPO I, p. 18-19 en betoogt hij dat hij een uitleg gegeven heeft waarom Al-Shabaab zijn oudste broer niet viseerde. Hij stipt aan dat zijn broer oud was, namelijk 70 jaar, dat hij niet vaak aanwezig was en niets meer deed voor de garage en dat hij, op het moment dat Al-Shabaab langskwam, ook niet aanwezig was. Toen Al-Shabaab te weten kwam dat ook zijn oudere broer gelogen had over zijn dood, werd hij ter dood veroordeeld. Hij herhaalt in dit verband dat, hoewel de groepering geen territoriale macht had in de regio, wel aanwezig was, onderling burgers trachtte te vormen naar hun eigen ideologie en hun systemen en die ook een kleinschalige Sharia-rechtbank had.

Omtrent zijn ongeloofwaardig bevonden terugkeer van Ceel Buh naar Las Khorey en waar de commissaris-generaal oordeelt dat er geen droogte is geweest in 2021 in Ceel Buh, regio Snaag in Badhan-district, stipt hij aan dat in een rapport van OCHA duidelijk gesteld wordt dat ook de regio Sanaag getroffen werd door de droogte omwille van het uitblijven van de Deyr-regens in 2020. Daarnaast had zijn broer gezegd dat het, omwille van de overgave van de leider van Al-Shabaab, veiliger was geworden, waardoor hij dacht dat ze de wapens hadden neergelegd. Hij stelt dat hij niet wist dat hij zijn verblijf in Ceel Buh diende te vermelden tijdens het klein interview op de DVZ.

Hij meent dat het van een terreurgroep als Al-Shabaab niet kan worden verwacht dat zij op een beredeneerde en logische manier te werk gaan waardoor hij niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor hun inconsistente handelingen en gedragingen.

Hij acht het vervolgens frappant dat de commissaris-generaal zelf erkent dat minderheidsgroepen wel een vorm van discriminatie kennen, maar dit dan niet ernstig genoeg acht. Hij benadrukt dat hij de discriminatie als één van de redenen heeft aangegeven, maar niet noodzakelijk als hoofdreden en verwijst hiervoor naar zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn eerste verhoor, NPO I, p. 9-11. Dat het niet de hoofdreden betrof, ontslaat de commissaris-generaal er volgens hem niet van om dit te onderzoeken, nu hij uitgebreid verteld

heeft over die discriminatie die hij 56 jaar lang heeft moeten doorstaan en daardoor fysieke letsels heeft opgelopen. Hij verwijt de commissaris-generaal de mogelijkheid van nationale bescherming niet onderzocht te hebben en verwijst hiervoor naar het rapport COI Focus van 2023.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij betoogt dat niet gesteld kan worden dat de situatie in Somaliland en Puntland niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hoewel de commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie er complex, problematisch en ernstig is, relativeert zij dit ten onrechte. Hij vervolgt dat uit verschillende rapporten, die de commissaris-generaal zelf aanhaalt, blijkt dat de veiligheidssituatie in die regio's nog steeds zeer gespannen is en dat de politieke crisis in Somaliland blijft aanhouden. Hij citeert hiervoor uit ACLED en een artikel van DIIS (*Danish Institute for International Studies*). Hij stelt dat de terroristische groepering Al-Shabaab haar ogen nu ook gericht heeft op Somaliland wegens de deal tussen Somaliland en Ethiopië en dat ACLED spreekt van een imminent gevaar op het grondgebied van Somaliland. Citerend uit een artikel van "*geopoliticalmonitor*" stelt hij dat de situatie in Puntland instabiel blijft en voor hem geen veiligheid kan bieden bij terugkeer. Hoewel de commissaris-generaal verwijst naar incidenten van vorig jaar, werd volgens hem geen rekening gehouden met de huidige oplopende spanningen en ontwikkelingen tussen Somaliland en Puntland. Hij meent dat de commissaris-generaal zeer onzorgvuldig tot de bestreden beslissing is gekomen en ten onrechte geen geloof hecht aan zijn afkomst en verblijfplaats.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet

van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten enerzijds omwille van een vrees voor vervolging door Al-Shabaab omdat zij hem ervan verdenken een spion voor de overheid te zijn door zijn tewerkstelling in een garage waar auto's van overheidspersoneel gerepareerd worden en anderzijds omwille van een vrees voor de Warsangeli-clan omdat hij tot de Gabooye behoort.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) De vaststelling dat Al-Shabaab slechts in beperkte mate actief is in verzoekers beweerde regio van herkomst doet reeds afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen met Al-Shabaab;
- ii) Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat hij weldegelijk samen met zijn broers auto's van overheidspersoneel repareerde;
- iii) Verzoekers verklaringen over zijn broer M., kunnen niet overtuigen nu (a) het opmerkelijk is dat Al-Shabaab enkel hem en zijn broer A. viseerde en niet zijn broer M. en (b) hij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat zijn broer verschenen zou zijn voor een *sharia*-rechtbank van Al-Shabaab en ter dood veroordeeld werd;
- iv) Er kunnen vraagtekens geplaatst worden bij de redenen van zijn terugkeer naar Las Khorey in maart 2021;
- v) Verzoeker legt geen geloofwaardige verklaringen af over de manier waarop Al-Shabaab hem in 2021 terug op het spoor kwam;
- vi) Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat zijn zoon A. in november 2023 benaderd werd door Al-Shabaab omdat zij via zijn zoon te weten wilden komen waar hij zich bevond;
- vii) Verzoekers verklaringen doen ernstige vraagtekens rijzen aangaande de zwaarwichtigheid van de discriminatie die hij als lid van de Gabooye zou hebben ervaren;
- viii) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet ombuigen nu (a) de kopie van de eerste pagina van zijn paspoort louter zijn verklaringen aangaande zijn identiteit en nationaliteit ondersteunt, die niet ter discussie staan; (b) de vijf medische rapporten geen bewijs vormen van de exacte omstandigheden waarin hij de fysieke letsels zou opgelopen hebben en de artsen zich enkel gebaseerd hebben op zijn verklaringen; (c) uit de foto van zijn zoon niet kan worden afgeleid dat het wel degelijk om zijn zoon gaat, noch in welke omstandigheden deze persoon zijn verwondingen heeft opgelopen; (d) de door zijn advocaat overgemaakte opmerkingen op de notities een verduidelijking betreffen van zijn eerder afgelegde verklaringen, maar niets veranderen aan de conclusie.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielsrelaas te herstellen.

4.3.4. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij door Al-Shabaab vervolgd wordt omwille van verdenkingen van spionage.

4.3.4.1. In de bestreden beslissing wordt terecht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie en verzoekers verklaringen blijkt dat Al-Shabaab slechts in beperkte mate actief is in verzoekers regio van herkomst, wat reeds afbreuk doet aan de door hem geschetste context waartegen zijn asielrelaas zich afspeelt. Uit een rapport van 7 april 2020 van Landinfo blijkt dat Al-Shabaab er niet in geslaagd is territoriale controle te verwerven in Somaliland en dat zij hier ook geen grote aanvallen meer uitgevoerd hebben sinds 2008. De basissen van Al-Shabaab zouden beperkt zijn tot het Galgala-gebergte ten zuidwesten van de kuststad Bosaso in Puntland, op de grens met Somaliland, en de kuststad Ceelaayo, gelegen in de noordoostelijke hoek van Sanaag tussen de kuststeden Las Khorey en Bosaso (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, p. 5-6). Deze informatie vindt bevestiging in verzoekers verklaringen. Zo vermeldt hij de aanwezigheid van de troepen van Somaliland en Puntland en stelt hij dat Al-Shabaab aangekomen is in 2005, dat zij hun basis hadden in het Galgala-gebergte en dat zij zich moesten verschuilen tussen de mensen (NPO I, p. 14-15 en NPO II, p. 10). Hoewel niet wordt ontkend dat er geheim agenten en informanten van Al-Shabaab aanwezig zijn, zoals verzoeker ook in zijn verzoekschrift betoogt, kan Somaliland rekenen op een effectief en lokaal bestuur dat brede steun van de gemeenschap geniet. Dit levert vervolgens cruciale menselijke inlichtingen (HUMINT) op die de regering in staat stellen de strijd aan te gaan met militante groeperingen zoals Al-Shabaab. Er wordt uitdrukkelijk ingezet op goede contacten tussen het leger en de inlichtingendiensten en de gemeenschappen die het meest kwetsbaar zijn voor Al-Shabaab (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 2 en 3).

4.3.4.2. De geloofwaardigheid van zijn vermeende problemen met Al-Shabaab worden verder ondermijnd nu hij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij samen met zijn broers auto's van overheidspersoneel repareerde.

Ten eerste is verzoeker niet in staat aan te duiden wanneer zij begonnen zijn met het repareren van auto's van de overheid. Dit kan van hem redelijkerwijze verwacht worden nu dit de rechtstreekse aanleiding heeft gevormd van zijn problemen. Gevraagd wanneer hij en zijn broers hiermee gestart zijn, antwoordt verzoeker initieel dat dit sinds de komst van Al-Shabaab was, toen de twee administraties ook aankwamen. Wanneer de *protection officer* vervolgens vraagt wanneer Al-Shabaab gekomen is, stelt verzoeker dit niet te weten. Nogmaals gevraagd sinds wanneer zij auto's van de overheid repareren, stelt verzoeker simpelweg *"Telkens als zij langskwamen. Ik herinner het mij niet."* Op de vraag in welk jaar zij hiermee begonnen zijn en hoeveel jaar zij samengewerkt hebben, moet hij eveneens het antwoord schuldig blijven (NPO I, p. 15-16). Verzoekers betoog, dat hij zich oprecht niet kan herinneren wanneer hij begonnen is met deze werkzaamheden, omwille van de traumatische gebeurtenissen die hij meegemaakt heeft, zijn leeftijd en de lange periode die ondertussen verstreken is, kan geen verschoning bieden voor voormelde opvallende onwetendheid. Hoewel verzoeker twee medisch-psychologische attesten neerlegt, die melding maken van klachten en aanwijzingen van post-traumatische stress (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2), wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat deze niet opgesteld werden door een psychiater of psycholoog en dat die geen elementen bevatten die erop zouden wijzen dat hij niet bij machte was om op gedegen wijze zijn verklaringen af te leggen. Er werden verzoeker dan ook geen bijzondere procedurele noden toegekend, vaststelling waartegen hij in zijn verzoekschrift overigens geen betoog voert. Hij kan zich voor zijn vage antwoorden dan ook bezwaarlijk verschuilen achter eventuele traumatische gebeurtenissen, gezien niets erop wijst dat zijn mentale en psychologische toestand tijdens het gehoor dermate verstoord was dat hij niet in staat mocht worden geacht om correcte en volledige verklaringen af te leggen over de feiten en gebeurtenissen waarop hij zich beroept in het kader van zijn beschermingsverzoek. De loutere verwijzing naar zijn leeftijd en het gegeven dat de gebeurtenis dateert van lang geleden, zonder hier verder *in concreto* op in te gaan, kan evenmin dienen als een vergoelijking voor zijn vage verklaringen, gezien hij wel kan aanduiden dat hij en zijn broers hun garage geopend hebben in 1991 (NPO II, p. 9) en, bij benadering, kan aanduiden op welke momenten hij in de verschillende fabrieken werkte. Bovendien verbindt hij de start van het repareren van de overheidsauto's aan een ingrijpende gebeurtenis in zijn regio, zijnde de aankomst van Al-Shabaab en de troepen van Somaliland en Puntland, waardoor redelijkerwijs verwacht kan worden dat hij dit – eventueel bij benadering – zou moeten kunnen situeren in de tijd (NPO II, p. 15).

Ten tweede komt de voorgestelde aanpak van hemzelf en zijn broer niet overeen met de door hem geschetste werkwijze en praktische afspraken omtrent de reparatie van de overheidswagens. Hierdoor is het niet aannemelijk dat zij het niet verdacht zouden vinden dat er een auto van de overheid 's ochtends rechtsreeks naar de garage gebracht werd. Verzoeker verklaart immers dat het contact en de betalingen van de administraties van Somaliland en Puntland verliepen via de commissaris en dat de generaal hen op de hoogte stelde wanneer het om een auto van de overheid ging. Gevraagd hoe deze samenwerking dan juist verliep, antwoordt verzoeker dat de auto van de overheid tot aan zijn huis in Las Macan kwam, dat zij hem vervolgens meenamen naar de garage en terug naar huis brachten nadat het werk was uitgevoerd. Hij benadrukt meermaals dat zij de auto's van de burgers overdag repareerden en dat er enkel 's nachts aan de

auto's van de overheid gewerkt werd, gezien er wapens op gemonteerd stonden (NPO I, p. 15-17). Het is dan ook eigenaardig dat verzoeker en zijn broer zich geen vragen stelden toen er om twaalf uur 's middags een auto rechtstreeks bij de garage afgeleverd werd en dat de inzittenden beweerden dat het de auto van een generaal was (NPO I, p. 15-16). Het is, gelet op de volledig afwijkende werkwijze, volstrekt ongeloofwaardig dat zij pas beseften dat het een auto van Al-Shabaab was toen zijn broer de vlag in de koffer zag liggen, te meer gezien zij amper vier uur hiervoor telefonisch bedreigd waren geweest door Al-Shabaab (NPO I, p. 10). Geconfronteerd met zijn onaannemelijke verklaringen, verandert verzoeker het geweer van schouder en stelt hij dat de auto op een burgerauto leek en dat er 's nachts enkel auto's met wapens binnengebracht werden (NPO I, p. 15). Nochtans was het volgens zijn verklaringen meteen duidelijk dat het geen burgerauto was. Gevraagd wat er exact gebeurd was om twaalf uur 's middags toen de auto werd binnengebracht, legt verzoeker immers het volgende uit *"Ze gaven ons verkeerde info. Ze zeiden dat de auto van een generaal was, "Ze zeiden: de generaal zei om de auto te repareren"; "de mannen zeiden: de generaal wil dat jullie dat repareren."* (NPO I, p. 15-16). Bovendien had hij verschillende keren benadrukt dat het repareren van overheidsauto's enkel 's nachts gebeurde (NPO, p. 15-16). Door in het verzoekschrift te opteren voor één versie van de feiten, zijnde dat zij overdag de wagens van de overheid repareerden die geen wapens droegen, houdt geen verklaring in waarom elders een andere versie van dezelfde gebeurtenissen werd naar voor gebracht. Dat hij dit verschil pas kon toelichten toen er hem meer gerichte vragen gesteld werden, betreft evenmin een dienstig verweer, nu hem op verschillende momenten uitdrukkelijke vragen gesteld werden en hem ruimschoots de kans geboden werd om het verschil eerder toe te lichten (NPO I, p. 16, *"Werd er overdag ook in de garage gewerkt of enkel 's nachts? Wij werken aan de auto's van de overheid 's nachts. Overdag werkten wij aan de auto's van burgers."*).

4.3.4.3. Verzoekers verklaringen over zijn broer M. doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. Ten eerste is het niet aannemelijk dat Al-Shabaab enkel hem en zijn broer A. viseerde en niet zijn broer M. (NPO, p. 10). Verzoeker verklaart immers dat M. de leiding had over de garage, dat hij ingenieur was en dat hij verzoeker en A. het vak geleerd had (NPO I, p. 18). Dat Al-Shabaab zich in de eerste plaats niet tot hem gericht zou hebben en hem niet beschuldigde van enige betrokkenheid is uiterst onwaarschijnlijk. Zijn betoog, dat M. oud was en niet vaak aanwezig was in de garage (NPO I, p. 19), neemt niet weg dat zijn broer nog steeds de verantwoordelijke was. Dat M. in de ogen van Al-Shabaab praktisch geen werk meer verrichte en dat de effectieve uitvoering van het werk ernstiger is dan de leiding hebben, zoals hij voorhoudt in zijn verzoekschrift, betreft slechts een loutere assumptie die hij op geen enkele manier weet te onderbouwen en die bovendien niet ondersteund wordt door zijn verklaringen. Ten tweede legt verzoeker ongeloofwaardige verklaringen af over de dood van M. Gevraagd of M. nog problemen kende met Al-Shabaab nadat verzoeker naar het platteland verhuisd was, antwoordt hij dat M. voor de rechtbank ter dood veroordeeld werd door Al-Shabaab toen zij erachter kwamen dat hij nog in leven was (NPO I, p. 18). Gezien Al-Shabaab geen territoriale controle had in Somaliland, zoals *supra* uiteengezet werd, is het niet aannemelijk dat zijn broer voor een *sharia*-rechtbank gebracht zou zijn. Het betoog in zijn verzoekschrift, dat Al-Shabaab wel aanwezig was in de regio en dat zij een kleinschalige *sharia*-rechtbank hadden, weet hij op geen enkele manier te onderbouwen. Het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing betreft geen dienstig verweer. Het is immers aan verzoeker om aan de hand van concrete argumenten om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, *quod non*.

4.3.4.4. In navolging van de commissaris-generaal wordt voorts geoordeeld dat verzoekers terugkeer naar Las Khorey in maart 2019, nadat hij in maart 2012 zijn naam veranderd had en gevlucht was naar Ceel Buh (NPO I, p. 10 en 15), de vrees die hij zou hebben gekoesterd omwille van zijn problemen met Al-Shabaab, volledig onderuit haalt. Verzoeker tracht zijn terugkeer te verklaren door te wijzen op de overgave van een leider van Al-Shabaab in Mogadishu (NPO I, p. 10 en 18-19), doch is het niet geloofwaardig dat dit een ernstige katalysator zou vormen voor zijn terugkeer, gezien Al-Shabaab in zijn regio van herkomst nooit voet aan wal gekregen had (zie *supra*). Waar hij in zijn verzoekschrift uiteenzet dat dit volgens hem betekende dat de volledige groepering zich overgegeven had en dat het veilig was, kan hij niet gevolgd worden. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zou afwachten hoe de situatie evolueerde, gezien hij met zijn terugkeer zijn familie in ernstig in gevaar zou kunnen brengen indien Al-Shabaab nog aanwezig zou zijn. Hij verklaart immers dat zij nog benaderd werden door Al-Shabaab in de jaren dat hij op het platteland woonde en dat zij gelogen hadden dat hij ergens begraven was (NPO I, p. 18). De geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas komt daarenboven nog verder op de helling te staan doordat hij bij de DVZ nooit melding gemaakt had van een verblijf van tien jaar in Ceel Buh (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 05.0821, vraag 10). Hij gaf aan dat hij zijn hele leven in Las Khorey gewoond had, terwijl nochtans uitdrukkelijk geïnformeerd werd naar eventuele andere verblijfplaatsen in de jaren vóór het vertrek uit het land van herkomst (*ibid.*). Hij kan dan ook niet dienstig voorhouden dat hij niet wist dat hij dit ook moest vermelden.

Het in de bestreden beslissing opgeworpen motief met betrekking tot zijn verklaringen over de dood van zijn geiten ingevolge een droogte, is bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot de hervorming van de bestreden beslissing.

4.3.4.5. Verzoekers verklaringen over de manier waarop Al-Shabaab hem in 2021 terug op het spoor kwam, kunnen niet overtuigen. Verzoeker verklaart dat zij hem terugvonden via zijn dochter, die zij veroordeeld hadden tot steniging omdat zij haar zevende buitenechtelijk kind gekregen had (NPO I, p. 10 en 19). De commissaris-generaal wordt bijgetreden in haar motivering dat de door verzoeker geschetste gang van zaken niet aannemelijk is, nu het ongeloofwaardig is dat Al-Shabaab zijn dochter wilde vervolgen. Enerzijds werd reeds uiteengezet dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers verklaringen dat Al-Shabaab in zijn regio van herkomst een *sharia*-rechtbank had (zie punt 4.3.4.3.) en anderzijds is het uiterst bevreemdend dat de leden van Al-Shabaab, die zich volgens verzoeker reeds geruime tijd heimelijk tussen de dorpelingen verscholen (NPO II, p. 10), pas bij de geboorte van haar zevende buitenechtelijk kind actie zouden ondernemen (NPO I, p. 19). Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat het gedrag van verzoekers dochter, die via “mensen” vernam dat zij gestenigd zou worden indien zij de oproep van Al-Shabaab naar de rechtbank zou beantwoorden en in allerijl zou beslissen om drie van haar kinderen bij verzoeker achter te laten, zonder hier enige uitleg over te geven en dan te vertrekken (NPO I, p. 18-19). Het is niet plausibel dat verzoekers dochter, gezien zij eveneens op de hoogte was van haar vaders problemen met Al-Shabaab, niet de minste moeite zou doen om haar vader op de hoogte te stellen van de situatie en pas achteraf zou meedelen dat zij naar Ethiopië vertrokken was (NPO I, p. 19 en NPO II, p. 5). Door louter te stellen dat hij niet verantwoordelijk is voor de handelingen van Al-Shabaab, noch die van zijn dochter, doet verzoeker geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing.

4.3.4.6. Tot slot is het allerminst aannemelijk dat verzoekers familie, indien hij daadwerkelijk gevlucht zou zijn en een doelwit zou vormen waarnaar men op zoek is, gedurende tweeënhalf jaar geen problemen ondervonden zou hebben ingevolge zijn vertrek. Dat Al-Shabaab zijn zoon in november 2023 zou benaderd hebben met de vraag waar hij ondergedoken zat en hem zou verwond hebben (NPO II, p. 3-5), betreft een blote bewering die verzoeker op geen enkele wijze staakt. De door hem neergelegde foto (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3) doet aan het voorgaande geen afbreuk, gezien de persoon op de foto niet geïdentificeerd kan worden en uit een foto onmogelijk kan worden opgemaakt in welke omstandigheden deze verwondingen werden opgelopen. Bovendien, moest Al-Shabaab daadwerkelijk willen weten waar hij zich bevond, kan redelijkerwijze verondersteld worden dat zij doortastender zouden optreden dan louter – en pas een aanzienlijke tijd later – navraag te doen naar zijn verblijfplaats bij zijn oudste zoon. Verzoeker laat de terechte en pertinente overwegingen dienaangaande in de bestreden beslissing volledig ongemoeid, zodat deze bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer onverminderd overeind blijven en integraal overgenomen worden.

4.3.5. De door verzoeker aangehaalde discriminatie die hij onderging omwille van zijn toebehoren tot de Gabooye-clan is onvoldoende om te spreken van een vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Ten eerste, hoewel verzoeker aanhaalt dat hij vertrokken is omwille van twee redenen, waaronder de discriminatie die hij ondervond als lid van de Gabooye (NPO I, p. 9), blijkt uit zijn verklaringen dat dit niet de directe aanleiding was voor zijn vertrek uit Somalië. Hij is immers vertrokken op aanraden van zijn broer M., na een telefoontje van Al-Shabaab, die te weten kwam dat hij toch nog in leven was (NPO I, p. 10). Gevraagd waarom hij dan pas besloot om te vertrekken, gezien hij verklaart dat hij al zijn hele leven gediscrimineerd was omwille van zijn clanaffiliatie, antwoordt verzoeker uitdrukkelijk dat hij zijn land verlaten heeft omwille van zijn problemen met Al-Shabaab. Hij voegt toe dat hij al zesenvijftig jaar leefde met de discriminatie en dat hij niet vertrokken zou zijn indien hij geen problemen had met Al-Shabaab (NPO II, p. 13). Zoals ook terecht gemotiveerd in de bestreden beslissing, doet dit reeds op ernstige wijze afbreuk aan de zwaarwichtigheid van de discriminatie die hij stelt te hebben ervaren als lid van de Gabooye. Door er simpelweg op te wijzen dat dit de commissaris-generaal niet ontslaat van diens verplichting om zijn vrees gebaseerd op de discriminatie op basis van zijn clan te onderzoeken, voegt hij in wezen niets toe dat de gedane vaststellingen kan weerleggen.

Ten tweede, niettegenstaande dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de Gabooye nog steeds worden aangeduid als een kwetsbare groep en niet ontkend kan worden dat zij nog steeds op veel manieren sociaal gemarginaliseerd worden, met gebrek aan formele kansen op vlak van werkgelegenheid, educatie, huwelijk en integratie met anderen, is de politieke situatie in Somaliland aan het veranderen en gaat het de goede kant op voor de Gabooye. Binnen het kader van het onderwijs en de werkgelegenheid worden zij nu politiek vertegenwoordigd (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 7, p. 34). De president heeft bovendien een adviseur voor minderheidsproblemen in dienst (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 6, p. 27). Gelet op het voorgaande, is verzoekers betoog in zijn verzoekschrift, dat niet onderzocht werd dat hij geen bescherming zal genieten van de autoriteiten omwille van clanaffiliatie, dan ook niet relevant. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. *In casu* leerde verzoeker, ondanks de discriminatie die hij onderging, lezen en schrijven,

had hij samen met zijn broers een eigen zaak, kon hij altijd werken in verschillende fabrieken en beschikte hij over een woning waar hij met zijn gezinsleden kon wonen (NPO I, p. 7, 9 en NPO II, p. 7-9). Ook had hij voldoende middelen om te voorzien in het levensonderhoud van zijn gezinsleden (NPO II, p. 10) en werd hij geholpen door een man van de Warsangli-clan, die hem een stuk landbouwgrond ter beschikking stelde en die later het veld verkocht om met de opbrengst zijn reis naar Europa te financieren (NPO II, p. 11-12). Bovendien oordeelt de commissaris-generaal terecht dat verzoekers verklaringen over zijn persoonlijke problemen enerzijds te beperkt zijn en anderzijds te gedateerd zijn om te kunnen spreken van een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Gevraagd om te vertellen over de discriminatie die hij ervaren heeft, stelt verzoeker dat het een oud probleem is dat dateert van zijn overgrootvader en dat hij het niet kan samenvatten (NPO I, p. 10). In het algemeen stelt verzoeker dat zij slechte dingen genoemd worden, dat zij niet aanzien worden als mensen, dat dochters worden meegenomen, dat zij regelmatig geslagen worden, dat hij niet naar school mocht gaan, dat zij niet werden toegelaten om bij de overheid te werken en dat zij niet op café mochten gaan tussen de andere mensen (NPO I, p. 11, 14 en NPO II, p. 4). Wanneer gevraagd wordt naar concrete persoonlijke ervaringen, geeft verzoeker aan dat men in 2002 zijn hand brak in gevolge een incident waarbij men weigerde de factuur voor de reparatie van een auto te betalen (NPO I, p. 11 en NPO II, p. 4), dat leden van de Warsangli-clan in 2007 een groot deel van zijn landbouwgrond innamen, doch dat hij dit later terugkreeg (NPO I, p. 11 en NPO II, p. 12) en dat hij in 2012 bedreigd werd door de zonen van een oude vrouw die hij geholpen had, waarbij zijn handen vastgebonden werden en hij verbrand werd (NPO I, p. 11, NPO II, p. 4). Gezien verzoeker verklaart dat hij zesenvijftig jaar in Somalië gewoond heeft en dat hij dagelijks ontelbare problemen ondervond omwille van zijn clanaffiliatie (NPO II, p. 13), kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij hier uitgebreider over zou kunnen vertellen. Bovendien dateert het laatste incident dat hij ter sprake brengt van negen jaar vóór zijn vertrek.

Tot slot gevraagd naar zijn concrete vrees bij terugkeer naar Somalië, legt verzoeker uit dat hij gedood zal worden door de mensen die hem discrimineerden. Gevraagd waarom de personen die hem voordien discrimineerden hem nu zouden willen doden, antwoordt verzoeker dat zij het op hem gemunt zullen hebben omdat hij terugkeert uit het buitenland en mensen zou kunnen overtuigen om het leven in Somalië in te ruilen voor een beter leven in het buitenland (NPO II, p. 12). Deze vrees vindt echter op geen enkele wijze weerslag in de beschikbare landeninformatie. Hieruit blijkt immers dat de Somalische autoriteiten samenwerken met het UNHCR en het IOM om bijstand te verlenen aan vluchtelingen, terugkerende vluchtelingen, asielzoekers, staatlozen en andere kwetsbare personen. In het rapport wordt specifiek gesproken over de rechten van terugkeerders (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 6, p. 22-23). Zijn hypothetische vrees wordt dan ook op geen enkele manier geconcretiseerd. Mede bij gebrek aan dienstig verweer en daar zij pertinent, draagkrachtig zijn en steun vinden in de stukken van het administratief dossier, blijft het geheel van de motieven integraal overeind.

4.3.6. De motieven omtrent de door verzoeker neergelegde documenten worden onbesproken gelaten en worden, daar zij steun vinden in de stukken van het administratief dossier, integraal overgenomen.

4.3.7. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de stad Las Kherey, in de regio Sanaag, gelegen op de grens van Somaliland en Puntland, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op

<https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op [https:// euaa.europa.eu/](https://euaa.europa.eu/), het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Wel betwisten Somaliland en Puntland de controle over de (grens)regio's Sool en Sanaag, alsook over het gebied Cayn, deel van de regio Togdheer. In februari 2023 riepen leiders van de Dhulbahanteclan de betwiste regio's Sool, Sanaag en Cayn, uit tot de onafhankelijke deelstaat SSCKhaatumo bestuurd door de Somalische federale overheid, en vroegen de Somalilandse strijdkrachten zich terug te trekken uit het gebied. Hierop braken in de stad Las Anod, de hoofdstad van de regio Sool, gevechten uit tussen milities van de Dhulbahanteclan en veiligheidstroepen uit Somaliland. De situatie bleef gespannen met periodes van kalmte, afgewisseld door sporadische opflakkingen van het geweld in de stad, of in de buurt van de stad, maar niet meer in die intensiteit zoals in de maand februari 2023.

Wat betreft Sanaag, controleert Somaliland de westelijke delen van de regio en Puntland het oostelijke deel. De controle over het gebied dat aan de regio Bari in Puntland grenst, wordt betwist. Het aantal veiligheidsincidenten in Sanaag was in de periode van januari tot en met november 2023 laag, met name 15. ACLED noteert vooral battles in deze regio. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen verschillende clanmilities. In augustus 2023 braken er gevechten uit tussen de Sacad Yoonus-subclanmilitie en de Habar Jeclo Habo-subclanmilitie. Dit clanconflict hield drie dagen aan en kostte het leven aan minstens 18 militiestrijders. Al-Shabaab, die aanwezig is in het noordoostelijke deel van de regio Sanaag, claimde de verantwoordelijkheid voor vier gewelddadigheden. De groepering is in de regio ook betrokken bij goudmijnactiviteiten en heft lokale belastingen. In de verslagperiode klasseert ACLED vier incidenten onder de filter civilian targeting met in totaal vier burgerdoden. Het gaat over twee moorden in het kader van clanwraak, de onthoofding door al-Shabaab van een vermoedelijke khat-/mirahandelaar en de moord op een Ethiopische vluchteling door onbekenden.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel. De drie regio's Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer, met uitzondering van de stad Buhodle in Togdheer waar de controle wordt betwist tussen Puntland en Somaliland, staan onder volledige controle van de Somalilandse administratie en strijdkrachten. Ze behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers. In Awdal en Wogooyi Galbeed worden er tussen januari en november 2023 respectievelijk drie en vier veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED. Het geregistreerde geweld in de regio Togdheer schommelt in de verslagperiode tussen één en drie incidenten per maand (27 in het totaal). Het gaat voornamelijk om gevechten tussen Somalilandse veiligheidsdiensten en lokale clans enerzijds en tussen clans onderling anderzijds. Voor november 2023 noteert ACLED het hoogst aantal battles, namelijk 11. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en de Sool Sanaag Cayn (SSC)-militie rond Buhodle. ACLED noteert 54 dodelijke slachtoffers in de verslagperiode, waarvan 52 door battles. Er worden geen burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld. De dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk clanmilitieleden en soldaten van het Somalilandse leger.

Niettegenstaande Puntland de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt het gebied nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van veiligheid, zoals de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab en ISS en rivaliteit tussen clans en strijdkrachten. De regio Bari kent de meeste gewelddadigheden van Puntland. Het staatsbestuur en veiligheidsapparaat van Puntland heeft de volledige controle over de regio Nugaal. Tussen januari en november 2023 registreert ACLED 25

veiligheidsincidenten in de regio Nugaal, waaronder 15 onder de categorie battles. Dit zijn gevechten tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten onderling, tussen onbekenden en de Puntlandse politie en clanconflicten. ACLED noteert in totaal 40 van de 44 dodelijke slachtoffers in de regio Nugaal onder deze categorie, waaronder ook burgers. Wat violence against civilians betreft, noteert ACLED onder de 9 geregistreerde incidenten, onder andere schietincidenten door Puntlandse veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende schutters.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 worden de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugaal bestempeld als regio's waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugal sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

4.4.3. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, wordt voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bijgetreden. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie en houdt, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, terdege rekening met de opflakking van het geweld in de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland in het voorjaar van 2023. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer correct zou zijn of dat de commissaris-generaal uit de beschikbare landeninformatie de verkeerde conclusies heeft getrokken. Deze analyse vindt steun in de aangehaalde informatie, is pertinent en correct en wordt door de Raad dan ook in zijn geheel overgenomen.

4.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sanaag een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO